

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือหัวหน้าตาลของความรักของทุกความสัมพันธ์ จดจำผู้เป็นที่รักที่แสนหวานผู้เดียวและสติปัญญาของลูกจะย้ายจากการกำหนดอื่น ๆ ทั้งหมด

คำถาม: อะไรคือวิธีการและความเพียรพยายามที่ง่ายตายที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม?

คำตอบ: ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้สายตาของความ เป็นพี่น้องมั่นคง จัดทุกสิ่งนอกจากพ่อผู้เดียวออกจากสติปัญญาของลูก เมื่อลูกไม่จดจำความสัมพันธ์ทางร่างกายใด ๆ ลูกก็สามารถจะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมได้ จุดมุ่งหมายของความเพียรพยายามของลูกคือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องเพศชาย ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย สายตาของสำนักที่เป็นร่างและความคิดที่มีกิเลสทั้งหมดก็จะจบสิ้นลง

โอมชานติ โอม ชานติ สองครั้ง(double om shanti) เป็นโอมชานติสองครั้งได้อย่างไรนั้นก็อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น พ่อก็ได้นั่งลงด้วยและอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น ก่อนอื่นใดลูกควรจะมีศรัทธาในพ่อ เพราะท่านคือพ่อ ครู และเป็นครูด้วย ในทางโลกทั้งสามนั้นก็แยกออกจากกัน ลูกมีครูเมื่อลูกเป็นเด็กและมีครูหลังจากอายุ 60 ปี อย่างไรก็ตามเมื่อผู้เดียวนี้นมาที่นั่นท่านก็ทำงานรับใช้ทั้ง 3 ประเภทนั้นในเวลาเดียวกัน ท่านพูดว่า: ทุกคน เด็กและแก่ชราสามารถศึกษาเล่าเรียนได้ที่นี้ สมองของลูกๆ นั้นสดชื่นและดีมาก ลูกๆ เข้าใจว่าเด็กและชราทุกชีวิตมีดวงวิญญาณแน่นอน ดวงวิญญาณเข้ามาในร่างที่มีชีวิต มีความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณและร่างที่มีชีวิตที่นี้ใช่หรือไม่ ที่นี้ลูกๆ ได้รับความรู้ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย แต่ร่างกายสร้างขึ้นที่นี้ด้วยพฤติกรรมที่ไม่ดี? ที่นี้ไม่มีการกล่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่ดี ได้มีการจดจำกันว่านั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างแท้จริง มีคำว่า “สูงส่ง” และ “คดโกง” เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกๆ ควรจะมีเพียงแต่ศรัทธาที่มั่นคงว่าพ่อของพวกเขาดวงวิญญาณกำลังสอนพวกเรา พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าจากการเป็นผู้ที่ต่ำที่สุดท่านทำให้ลูกนั้นสูงส่งที่สุด โลกนี้ตกต่ำและทาโมประธาน สิ่งนี้เรียกว่ากันบังที่สุดของนรก เวลานี้พวกเราต้องกลับบ้าน และเหตุนี้เองลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป จะมีศรัทธาที่มั่นคงว่าพวกเราคือพี่น้องเพศชาย ร่างกายนี้จะไม่คงอยู่และสายตาของกิเลสก็จะจบสิ้นลง นี่คือนิยามปลายทางที่สูง มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางนี้ เพราะสิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ไม่มีสิ่งใดควรที่จะจดจำในเวลาสุดท้าย นั้นเรียกว่าสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม แม้แต่ร่างนี้ก็สูญสลาย ลูกต้องนำความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากสิ่งนั้น ลูกต้องไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ ต่อความสัมพันธ์เก่า เวลานี้ลูกต้องไปสู่ความสัมพันธ์ใหม่ ความสัมพันธ์เก่าที่เป็นเช่นปีศาจระหว่างสามีและภรรยานั้นสกปรกอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน หากลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณก็จะไม่มีสำนักของร่างกายอีกต่อไป แรงดึงดูดระหว่างหญิงและชายนั้นก็จะถูกจัดออกไป ได้มีการเขียนไว้ว่า: ผู้ที่จดจำผู้หญิงในเวลาสุดท้าย ผู้ที่ตายด้วยความคิดเช่นนั้น... เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: “ในเวลาสุดท้ายขอให้มน้ำของแม่น้ำคงคาอยู่ในปากของลูกและมีการจดจำระลึกถึงกษณะด้วยเช่นกัน” ในหนทางของบักตีพวกเขาจดจำกษณะ พวกเขาพูดว่า: พระเจ้ากษณะพูด ที่นี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่จดจำแม้แต่ร่างของลูกเอง คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่นำหัวใจของลูกออกจากทุกสิ่งอื่น ความรักในทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียวกลายเป็นเหมือนกับหัวหน้าตาล ท่านคือผู้เป็นที่รักที่อ่อนหวานที่สุดของทุกคน มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น แต่ในหนทางของบักตี พวกเขาได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน มีการขยายตัวของบักตีอย่างมาก ไฟบูชายัญ ทาปาเซีย การให้ทาน การไปในการจาริกแสวงบุญ การถืออดและการอ่านคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของบักตี ไม่มีเครื่องประกอบของความรู้ ลูกเฝ้าแต่จดลึกลงไปเพื่ออธิบายแก่ผู้อื่น แต่จะไม่มีการดาษ ฯลฯ ของลูกที่จะหลงเหลืออยู่ พ่ออธิบาย: ลูกๆ ลูกได้มาจากดินแดนแห่งความสงบ ลูกเคยเต็มไปด้วยความสงบ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสงบและความบริสุทธิ์จากมหาสมุทรแห่งความสงบ เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกใช่หรือไม่? ลูกกำลังได้รับความรู้ด้วยเช่นกัน สถานภาพของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถให้ความรู้นี้ นี่คือนิยามทางจิต พ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อที่จะให้ความรู้ทางจิตนี้ ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบานั่งที่นี้และนำการฝึกเพื่อลูกๆ ในตอนเช้า ในความเป็นจริงสิ่งนี้ไม่ควรที่จะแม้กระทั่งเรียกว่าเป็นการฝึก พ่อเพียงแต่พูดว่า: ลูกๆ คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ลูกคือดวงวิญญาณใช่หรือไม่? ลูกได้มาจากที่ใด? จากดินแดนสูงสุด ไม่มีใครอื่นจะถามลูกเช่นนี้ เพียงพ่อเหนือโลกเท่านั้นที่ถามลูกๆ ว่า: ลูกๆ ลูกได้มาจากดินแดนสูงสุดและเข้ามาสู่ร่างเหล่านี้เพื่อเล่นบทบาทของลูกใช่ไหม? ลูกได้เล่นบทบาทของลูก และในเวลานี้การละเล่นนั้นก็ได้มาถึงจุดจบ เมื่อดวงวิญญาณได้อยู่อย่างตกต่ำ ร่างของเขาก็ได้อยู่อย่างตกต่ำด้วยเช่นกัน มีเพียงเมื่อทองคำได้ละลายไปเท่านั้นที่อัลลอยด์นั้นจะปะปนลงไปในทองคำนั้น ชันยาสีเหล่านี้จะไม่เคยอธิบายความหมายเช่นนี้ พวกเขาไม่รู้จักแม้แต่พระเจ้า พวกเขาไม่เชื่อแม้แต่ในการมีโยคะกับพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถสอนลูกถึงสิ่งที่พ่อสอนลูกได้ ที่นี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามในทางปฏิบัติ พ่ออธิบายแก่ลูกอย่างง่ายตาย

อย่างยิ่ง ได้มีการจดจำกันว่า: ท่านคือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ตกต่ำกลับมามีชีวิต ผู้ทรงอำนาจ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าศรี ศรี เหล่าเทพนั้นก็เรียกว่าศรีด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา เพราะทั้งดวงวิญญาณและร่างของพวกเขาในบิสุทธิ ไม่มีใครสามารถพูดว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามเนื่องจากการไม่มีความรู้ ผู้คนจึงได้อยู่อย่างไม่มีศีลธรรมจรรยา เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกมีศีลธรรมจรรยา ราวกับทำให้ลูกไม่มีศีลธรรมจรรยา ลูกมีรูปกายอยู่แล้ว ไม่มีราวันที่มี 10 หัว ในยุคทองไม่มีราวัน สิ่งนี้ชัดเจนอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่มีความรู้ของลูกก็มีความคิดว่าพวกเขาคือต้นอ่อนที่เป็นของที่นี่ บ้างก็รับฟังเพียงเล็กน้อยเท่านั้นและบ้างก็รับฟังมากมาย จงมองดูว่ามีการขยายตัวมากเพียงไรในหนทางของบัดดี มีผู้ทำบัดดีประเภทต่างๆ มากมาย ในตอนเริ่มต้นพวกเขาได้ยินว่าผู้หญิงนั้นถูกลักพาตัว พวกเขาพูดถึงลักษณะด้วยว่าเขาได้ลักพาตัวผู้หญิง ในกรณีนั้นเหตุใดพวกเขาจึงยังรักและกราบไหว้บูชาคุณลักษณะเช่นนี้เล่า? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าคุณลักษณะคือเจ้าของคแรก เขานั้นจะเป็นผู้ที่ปัญญายังยิ่ง ผู้ที่เป็นนายของทั้งโลกจะมีปัญญาน้อยนิดได้อย่างไร? ที่นั่นพวกเขาไม่ได้มีที่ปรึกษา ฯลฯ พวกเขาไม่จำเป็นต้องรับคำปรึกษา เขาได้กลายเป็นผู้ที่สมบูรณ์พร้อมจากการที่ได้รับคำปรึกษาแล้ว ดังนั้นคำปรึกษาอื่นใดเล่าที่เขาจะต้องรับ? ลูกไม่จำเป็นต้องที่จะต้องรับคำปรึกษาของใครถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้ยินชื่อของสวรรค์และนรก สถานที่ที่ไม่สามารถเป็นสวรรค์ ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินคิดว่าพวกเขามีความมั่งคั่งและปราสาทราชวังและทุกสิ่งอื่นที่นั่น และสิ่งนี้เป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าโลกใหม่คือสวรรค์ ในสวรรค์ทุกคนนั้นอยู่ในชาติเกิดที่ดี สวรรค์และนรกไม่สามารถคงอยู่ในเวลาเดียวกัน เราเรียกอะไรว่าสวรรค์? ระยะเวลาของสวรรค์นั้นยาวนานเพียงไร? พ่อได้อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกแล้ว มีโลกใบเดียว โลกใหม่นั้นก็เรียกว่ายุคทอง และโลกเก่านั้นก็เรียกว่ายุคเหล็ก หนทางของบัดดีกำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ หลังจากบัดดีก็ต้องมีความรู้ ทุกชีวิตเล่นบทบาทของตนจนตกต่ำ พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แล้ว ลูกได้รับความสุขที่มากกว่า มีความสุข 3 ส่วน 4 และความทุกข์ 1 ส่วน 4 ในสิ่งนี้ด้วยลูกมีความสุขมากกว่าเมื่อลูกอยู่อย่างทมิฬประธาน หากจะเป็นครั้งต่อครั้งลูกจะเป็นสุขกับสิ่งนั้นได้อย่างไร? จะมีความสุขสันต์เมื่อไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ในสวรรค์ เหตุนี้เองทุกคนจึงจดจำสวรรค์ ไม่มีใครรู้ถึงการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดของโลกเก่าและโลกใหม่ พ่ออธิบายแก่ผู้คนของบาร์ดเท่านั้น ผู้อื่นทั้งหมดมาในครั้งที่สองของวงจร ในครั้งหนึ่งของวงจรก็มีเพียงลูกผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองลูกจึงมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวและโลกนั้นก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ที่นั่นทุกสิ่งนั้นใหม่ อาหาร, น้ำ, ดิน, แผ่นดิน ฯลฯ ทั้งหมดนั้นใหม่ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกๆ ก็จะได้รับนิมิตว่าทุกสิ่งนั้นจะเป็นเช่นไรในยุคทอง ลูกได้นิมิตในตอนเริ่มต้น และดังนั้นลูกควรจะได้รับนิมิตเหล่านั้นในเวลาสุดท้ายด้วย เมื่อลูกเข้ามาใกล้มากขึ้นลูกก็จะเป็นสุข เมื่อผู้คนมาจากต่างแดนกลับประเทศของตนเขามีความสุขใช้ใหม่ เมื่อใครตายที่ต่างแดนก็ได้มีการนำร่างของเขากลับไปสู่ประเทศของเขาเองโดยเครื่องบิน แผ่นดินชั้นหนึ่งและบริสุทธิ์ที่สุดคือบาร์ด ไม่มีใครนอกเหนือจากลูกๆ รู้ถึงค่ายของของบาร์ด เป็นความมหัศจรรย์ของโลก สิ่งนี้ชื่อว่าสวรรค์ ความมหัศจรรย์ที่ผู้คนแสดงไว้นั้นคือความมหัศจรรย์ของนรก มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างความมหัศจรรย์ของสวรรค์และความมหัศจรรย์ของนรก ผู้คนมากมายก็ไปเพื่อจะดูความมหัศจรรย์ของนรก มีวัดอยู่มากมาย ฯลฯ ไม่ได้มีวัดใดที่นั่น มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น มีมนุษย์น้อยนิดอย่างยิ่งที่นั่น ไม่มีความจำเป็นสำหรับน้ำหอมใดๆ ฯลฯ ลูกแต่ละคนก็จะมีสวนชั้นหนึ่งของลูกเองที่ซึ่งจะมีดอกไม้ชั้นหนึ่ง จะมีอากาศชั้นหนึ่ง ลูกจะไม่ถูกรบกวนด้วยอากาศร้อน ฯลฯ จะเป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอ ไม่มีความจำเป็นแม้กระทั่งรูปหอม ทันทีที่ลูกได้ยินชื่อของสวรรค์ลูกก็เริ่มที่จะน้ำลายไหล เพราะลูกรู้จักสวรรค์ ลูกจึงพูดว่า: เราควรจะไปสู่สวรรค์นั้นอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามหัวใจของลูกก็พูดว่า: ในเวลานี้พวกเราอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อกำลังสอนพวกเรา พวกเราจะไม่ได้รับโอกาสเช่นนั้นอีกครั้ง ที่นั่นมนุษย์สอนมนุษย์ ที่นั่นเหล่าเทพสอนเหล่าเทพ ที่นี่เป็นพ่อผู้ที่สอนลูก เป็นความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืน ลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก

ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก: พวกเราประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรเป็นเวลาหลายต่อหลายครั้ง และแล้วก็ได้ไปสู่อาณาจักรของราวัน เวลานั้นพ่อพูดว่า: จงกลับมาบิสุทธิเป็นเวลา 1 ชาติเกิดและแล้วลูกก็จะกลับมาบิสุทธิสูงส่งถึง 21 ชาติเกิด ทำไมจึงไม่เป็นเช่นนั้นเล่า? อย่างไรก็ตามมายนั่นก็เป็นเช่นนั้นว่ามีสายดาที่ไมบริสุทธิ์ระหว่างพี่น้องหญิงชายด้วย พวกเขาอยู่อย่างอ่อนแอ จะไม่มีปัญหาใดๆ (สายดาที่บริสุทธิ์) เมื่อลูกคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและเป็นพี่น้องเพศชาย ขจัดสำนักของร่างกายออกไป สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง หากลูกบอกใครบางคนว่าเป็นสิ่งยาก เขานั้นก็จะก้าวห่างออกไป ดังนั้นเหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเป็นการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตาย ความรู้นั้นง่ายตายเช่นกัน ลูกต้องรู้จักวงจรของ 84 ชาติเกิด ก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำของพ่อ สนิมในดวงวิญญาณนั้นจะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เวลานั้นลูกจะได้รับมรดกของโลกที่บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใจจงจดจำพ่อ ผู้คนก็พูดถึงโยคะโบราณของบาร์ดที่ทำให้บาร์ดได้รับอำนาจใน

การปกครองโลก เป็นเวลาที่ปามาแล้วที่โบราณ? พวกเขาพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปีที่แล้ว ลูกรู้ว่าเป็นเรื่องของ 5000 ปีเท่านั้น พ่อกำลังสอนลูกถึงราชาโยคะเดียวกันนั้นอีกครั้ง ไม่มีความจำเป็นที่จะอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกนั้นก็ถูกถามว่า: ที่ใดคือสถานที่อยู่อาศัยของลูกๆ ดวงวิญญาณ? ลูกพูดว่าลูกอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้นลูกต้องมองดูที่ดวงวิญญาณ ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้และแล้วก็จะไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแล้ว ก็เท่านั้นเอง ผู้ที่ได้รับการหลุดพ้นก็จะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตในเวลาของตนเองและมีประสบการณ์ของความสุข ทุกคนไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตผ่านการหลุดพ้น ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบจากที่นี่ ไม่มีโลกอื่นใด ตามละครทุกคนต้องกลับไป ได้มีการเตรียมการเพื่อการทำลายล้าง พวกเขาใช้จ่ายเงินทองอย่างมากมาในการผลิตระเบิด แต่พวกเขาไม่ได้ผลิตระเบิดเหล่านั้นเพียงเพื่อจะเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ อาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อการทำลายล้าง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทองและยุคเงิน 84 ชาติเกิดของลูกได้จบลงแล้วในเวลานี้ พวกเราจะสร้างของเราและกลับบ้าน ทุกคนสวมเสื้อผ้าใหม่ที่ดีในดีพมาลาไซใหม่ ลูกๆ ดวงวิญญาณ ก็จะกลับมาใหม่ด้วยเช่นกัน นี่คือการเริ่มต้นที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์เขาก็ได้รับรางวัลที่ชิ้นหนึ่ง ในเวลานี้ผู้คนก็ทำตามแฟชั่นที่จอมปลอม พวกเขาทาแป้ง ฯลฯ เพื่อให้ดูสวยงาม มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ดวงวิญญาณนั้นได้กลับมาสวยงามเสมอ ลูกเข้าใจว่าไม่ใช่ทุกคนนั้นเป็นเช่นเดียวกันที่โรงเรียน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลายเป็นเหมือนลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน

นี่คือสกุลของพระเจ้าของลูก และแล้วก็จะมีส่วนสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ลูกๆ บราห์มินไม่ได้มีอาณาจักร เวลานั้นลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่ได้มีอาณาจักรอื่นใดในเวลานี้ในยุคเหล็ก อาจจะมีบางอาณาจักรหลงเหลืออยู่ เพราะอาณาจักรนั้นจะไม่เคยสูญหายไป เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณได้เห็นว่าลูกคือพี่น้องเพศชายและผู้เดียวนั้นคือพ่อ พ่อพูดว่า: มองกันและกันอย่างเป็นพี่น้อง ลูกได้รับตาที่สามของความรู้แล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่ใด? ดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายนั้นถามว่า: ดวงวิญญาณนั้นอาศัยอยู่ที่ใด? ลูกก็พูดว่า: ที่นี้ ที่กึ่งกลางหน้าผาก นี่คือการที่ธรรมชาติลูกต้องไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว ในเวลาสุดท้าย ลูกจะแม้กระทั่งสร้างของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องทำให้การฝึกฝนนี้มั่นคง อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะได้รับรางวัลที่สวยงามชิ้นหนึ่งในยุคทอง จงทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ในเวลานี้ ขจัดสนิม อย่าได้ทำตามแฟชั่นที่จอมปลอม
2. ในการที่จะกลับมาบริสุทธิ์เสมอ ฝึกฝนที่จะไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกควรลืมแม้แต่วางนนั้นของลูก ทำให้สายตาของความเป็นพี่น้องมั่นคงและเป็นธรรมชาติ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดและเป็นผู้ประทานโดยการตระหนักรู้ถึงรูปของผู้ที่มีสิทธิ์ต่ออาณาจักรและแล้วมีค่าควรแก่การกราบไหว้

คงการตระหนักรู้ไว้เสมอว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และเป็นผู้ประทานผู้ที่ให้แก่ผู้อื่น ไม่ใช่ผู้ที่รับ(Levta) แต่เป็นผู้ให้ (เทพ-devta) เช่นที่พ่อให้ทั้งหมดแก่ลูกด้วยตัวของท่านเอง ในทำนองเดียวกัน จงกลายเป็นนายผู้ประทานและเฝ้าแต่ให้ อย่าได้ร้องขอสิ่งใด คงการตระหนักรู้ในรูปของลูกของผู้ที่มีสิทธิ์ต่ออาณาจักรและผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ จนกระทั่งวันนี้ ผู้คนได้ไปที่ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก และได้เฝ้าแต่ร้องขอบางสิ่งและให้ได้รับความปลอดภัย ดังนั้นลูกคือผู้ที่ช่วยเหลือผู้อื่นให้ปลอดภัย ไม่ได้เป็นผู้พูด “ช่วยด้วย ช่วยด้วย” แต่ลูกเป็นผู้ให้กลับมาเต็มไปด้วยทรัพย์มีค่าด้วยการจดจำระลึกถึง งานรับใช้ ความปรารถนาดีและความรู้สึที่บริสุทธิ์

คติพจน์: ความสุขบนใบหน้าของลูกและในกิจกรรมของลูก คือสิ่งซบอกรของบุคลิกลักษณะทางจิตวิญญาณ

*** โอม ซานติ ***